

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ

«Μέλλει γάρ Ἡρώδης ζητεῖν τό Παιδίον, τοῦ ἀποθέσαι αὐτό»

Στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή, πού διαβάζεται μετά τή μεγάλη Δεσποτική ἑορτή τῶν Χριστουγέννων, ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος ἀναφέρει, ὅτι Ἡ Ἀγγελίος Κυρίου ἐμφανίστηκε στόν Ἰωσήφ σέ ὄνειρο καί τόν πρόσταξε νά πάρει τό νεογέννητο βρέφος καί τή μητέρα Του καί νά ἀναχωρήσει γιά τήν Αἴγυπτο, διότι ὁ Ἡρώδης σκόπευε νά ἀναζητήσει τό Χριστό γιά νά Τόν φονεύσει.

Κατ' ἀρχήν, πρέπει νά ποῦμε ὅτι ἡ «πολεμική» διάθεση κατά τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι νέο φαινόμενο. Πάντοτε ὑπῆρχε. Οὐσιαστικά, τό ὀρθόδοξο ἥθος εἶναι σταυρικό ἥθος. Καί εἶναι ὄντως ἀδύνατο νά ἐκφράσουμε διά τῆς λογικῆς μας καί μόνο τόν ἀποστελλόμενο πρὸς ἐμᾶς ὑπό τοῦ Θεοῦ πλοῦτο τῆς σταυρικῆς ὁδοῦ. Τό γεγονός αὐτό τοῦ διωγμοῦ, πού ἐπαναλαμβάνεται στήν ἱστορία τοῦ κόσμου, θέτει ἐνώπιόν μας ἕνα ἐρώτημα, πού πολλῆς φορές ἔχει ἀνάγκη κατηγορηματικῆς ἐπιλύσεως: Πῶς νά ἀντιδρᾷ κάποιος στοὺς διωγμούς τοῦ κόσμου τούτου; Τήν ἀπάντηση τή δίδουν οἱ Ἅγιοι καί οἱ Μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐπανάσταση τῶν συνειδήσεων

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι στωικοί καί ἀπαθεῖς, οὔτε κατ' ἀνάγκην ἐθελοντές μαχητές. Εἶναι συνήθως ταπεινές προσωπικότητες, πού ὅμως ἀντί νά σκληρυνθοῦν ἢ νά ἐπαναστατήσουν κατά τήν ὥρα τῆς δοκιμασίας, ἐγκαταλείπονται στό Χριστό μέ μιᾶ ἀπεριόριστη ἐμπιστοσύνη. Ὁ Χριστός τότε τοὺς ἐλευθερώνει ἀπό τόν πόνο καί τοὺς γεμίζει ἀπό χαρά.

Ἐπὶ αὐτῶν καί μιᾶ ἄλλη ὄψη τοῦ μαρτυρίου. Ὁ διωγμός τῶν Ἁγίων καί τῶν Χριστιανῶν τοὺς τοποθετεῖ στήν πρώτη γραμμή, μεταξύ ἐκείνων πού γίνονται ἀντικείμενα ἐκμεταλλεύσεως καί καταπίεσεως καί τοὺς κάνει νά εἶναι ἀλληλεγγυοί. Κατ' αὐτόν τόν τρόπο τό χριστιανικό μαρτύριο προσλαμβάνει μιᾶ ἰδιαίτερη σπουδαιότητα μέσα στή μεγάλη ἱστορία τοῦ ἀγώνα ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὲρ τοῦ σεβασμοῦ τοῦ προσώπου καί τῆς κοινωνίας τῶν προσώπων. Ἡ πιστότητα

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. β' 13-23)

Ὁ πρῶτος διωγμός

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοι· **μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ Παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.** Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν Μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ραμὶ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμος πολὺς, Ραχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσὶ. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ, ἐν Αἴγύπτῳ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ Παιδίον, καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ Παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ Παιδίον καὶ τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας, ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἔλθων κατόκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν Προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

στό Χριστό ἄχρι θανάτου διέρχεται ἀπαραίτητα ἀπὸ τὴν πιστότητα στὴν προσωπικὴ συνείδηση. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι κατ' εἰκόνα Θεοῦ, ἔχει οὐράνιες ρίζες, εἶναι ἀσύγκριτα μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ τὴν ἱστορίαν, καὶ γιὰ τὸ ἴδιον αὐτὸ εἶναι ἀναλλοίωτος. Ὄταν τὸν θανατώνουν, εὐλογεῖ τοὺς δημίους του, ἀπευθύνεται στὴ συνείδησίν του. Ἀρνεῖται τὴ βία, γιὰ νὰ ἐπικαθεσθῇ τὴ μόνον ἐπανάστασιν: τὴν ἐπανάστασιν τῶν συνειδήσεων. Αὐτὸ θὰ μᾶς ἀποκαλύψει καὶ ὁ πρωτομάρτυρας Στέφανος πού ἐορτάζουμε αὐριο.

Ἡ μὴ ὑποταγὴ στό ὄνομα τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς πίστεως, στό ὄνομα τῆς ὑψίστης προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐξουσία βρίσκεται τὰ ὅρια τῆς στό μυστήριον τοῦ προσώπου. Τὸ δίδαγμα τοῦ διωγμοῦ εἶναι, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ πρόσωπον δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου καὶ γιὰ τὸ ἴδιον αὐτὸ δύναται νὰ τὸν μετατρέψει. Ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ μαρτυρία τῆς ἐλευθέρωνουν τὸν κόσμον ἀπὸ τῆ μοίρας, γιὰ νὰ τοῦ δώσουν διέξοδον πρὸς τὶς δυνάμεις καὶ τοὺς καρπούς τοῦ Πνεύματος.

Μαρτυρία πίστεως σήμερα

Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο μήνυμα ἐκείνων πού διώκονται στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς Ἡρώδες κάθε ἐποχῆς.

Σήμερα, πού ἡ λεγόμενη Νέα Τάξη πραγμάτων, μέσα στὴν ἐποχὴ τῆς παγκοσμιοποίησης, ἐκφράζεται καὶ ὡς μιά ἐξουσιαστικὴ παρουσία, ἡ μαρτυρία τῆς συνει-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὅταν ἀνεχώρησαν οἱ μάγοι, ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐμφανίζεται εἰς τὸν Ἰωσήφ εἰς ὄνειρον καὶ τοῦ λέγει, «Σῆκω, πάρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ φύγε εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ μείνε ἐκεῖ, ἕως ὅτου σοῦ πῶ, **διότι ὁ Ἡρώδης σκοπεύει νὰ ἀναζητήσῃ τὸ παιδί διὰ νὰ τὸ σκοτώσῃ**». Ὅταν ὁ Ἰωσήφ ἐξύπνησε, ἐπῆρε νύχτα τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἡρώδης, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο πού ἐλέχθη ἀπὸ τὸν Κύριον διὰ τοῦ προφήτου, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε ὁ Ἡρώδης, ἐπειδὴ εἶδε ὅτι ἐξαπατήθηκε ἀπὸ τοὺς μάγους, ἐθύμωσε πάρα πολὺ καὶ ἔστειλε καὶ ἐσκότωσε ὅλα τὰ παιδιὰ εἰς τὴν Βηθλεὲμ καὶ εἰς ὅλα τὰ περὶχώρᾳ τῆς ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κάτω, σύμφωνα πρὸς τὸν χρόνον, τὸν ὁποῖον ἐξακρίβωσε ἀπὸ τοὺς μάγους. Τότε ἐκπληρώθηκε ἐκεῖνο πού ἐλέχθη διὰ τοῦ Ἱερεμῖα τοῦ προφήτου, Φωνὴ ἀκούσθηκε εἰς τὴν Ραμὰ, θρῆνος, κλάμα καὶ μέγας ὄδυρμός. Ἦτο ἡ Ραχήλ πού ἔκλαιε τὰ παιδιὰ τῆς καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι δὲν ὑπάρχουν πλέον. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἡρώδης, ἄγγελος Κυρίου ἐμφανίζεται, εἰς ὄνειρον, εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅταν ἦτο εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τοῦ λέγει, «Σῆκω, πάρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ πήγαινε εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἔχουν πεθάνει ἐκεῖνοι, πού ἐζητοῦσαν τὴν ζωὴν τοῦ παιδιοῦ». Αὐτὸς δὲ ὅταν ἐξύπνησε, ἐπῆρε τὸ παιδί καὶ τὴν μητέρα του καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπειδὴ ὁμοίως ἀκουσε ὅτι ὁ Ἀρχέλαος εἶναι βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατέρα του Ἡρώδης, ἐφοβήθηκε νὰ μεταβῇ ἐκεῖ. Εἰς ὄνειρον καθωδηγήθηκε ἀπὸ τὸν Θεόν καὶ ἔφυγε εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ὅταν ἔφθασε, ἔμεινε εἰς πόλιν, πού ὠνομάζετο Ναζαρέτ, διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλέχθη ἀπὸ τοὺς προφῆτας, ὅτι δηλαδὴ θὰ ὀνομασθῇ Ναζωραῖος.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοινδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ*).

δῆσεώς μας προσλαμβάνει τεράστιες διαστάσεις πού ἐγγίζουσι τὸ παρόν καὶ τὸ μέλλον μας, τὴν ἀνθρωπιά καὶ τὸν πολιτισμὸς μας, τὸ ἦθος καὶ τὴ δημιουργικότητά μας, τὴ μαρτυρία καὶ τὴν παρουσία μας, ὡς ὀρθόδοξων χριστιανῶν, μέσα στὸ σύγχρονον κόσμον. Οἱ Χριστιανοί, ἀρνούμενοι κάθε ἐξουσία, καθοῦμαστε νὰ γίνουμε πτωχοὶ καὶ εἰρηνικοὶ δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ πού θεμελιώνει τὴν ἐλευθερία τοῦ προσώπου, φορεῖς παντός τοῦ πληρώματος τοῦ Θεοῦ.

† Ὁ Θ. Ἀ.

26 Δεκεμβρίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ
Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Εὐθυμίου ἐπισκ. Σάρδων ἱερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ.
Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β' 13-23.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Ἰανουαρίου, Πρὸ τῶν Φώτων.
Ἀπόστολος: Β' Τιμ. δ' 5-8 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. α' 1-8.

«Σήμερα γεννᾶται ἐκ Παρθένου»

Σήμερα γεννιέται ἀπό Παρθένο, μέ τρόπο πού δέν μπορῶ νά περιγράψω, Ἐκεῖνος πού γεννήθηκε ἀπό τόν Πατέρα μέ τρόπο ἀνέκφραστο πρὶν ἀπ' ὅλους τοὺς αἰῶνες. Ἀλλὰ τότε γεννήθηκε ἀπό τόν Πατέρα κατὰ τὴ θεία φύση Του, δηλαδή πρὶν ἀπὸ τὴ δημιουργία τοῦ κόσμου, καὶ ὅπως γνωρίζε ὁ Πατέρας. Σήμερα γεννήθηκε πάλι, ὄχι ὁμως σύμφωνα πρὸς τοὺς νόμους τῆς φύσης, ἀλλὰ ὅπως γνωρίζει ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ ἡ προαιώνια γέννησή Του εἶναι ἀληθινή, καὶ ἡ ἐπίγεια ἐπίσης εἶναι ἀναμφισβήτητη, καὶ εἶναι ἀλήθεια πὼς ἀπ' τὸ Θεό γεννήθηκε Θεός, καὶ εἶναι ἀλήθεια πὼς γεννήθηκε ὁ ἴδιος ὡς ἄνθρωπος ἀπὸ Παρθένο. Στὸν οὐρανὸ γεννήθηκε μόνος Αὐτός ἀπὸ τὸ μόνον Θεό καὶ εἶναι Μονογενής, καὶ στὴ γῆ γεννήθηκε μόνος Αὐτός ἀπὸ τὴν Παρθένο, καὶ εἶναι πάλι Μονογενής. Ὅπως λοιπὸν γιὰ τὴν προαιώνιο στοὺς οὐρανοὺς γέννηση εἶναι ἀσέβεια νά δεχθοῦμε πὼς τὸν γέννησε μητέρα, ἐποὶ ἀποτελεῖ βλασφημία νά δεχτοῦμε τὴ συνεργία πατέρα γιὰ τὴν ἐνανθρώπησή Του στὴ γῆ. Ὁ μὲν Πατέρας τὸν γέννησε χωρὶς σαρκική σπορά, ἡ δὲ Παρθένο χωρὶς νά φθαρεῖ ἡ ἀγνότητά της. Συνεπὼς οὔτε ἡ προαιώνια γέννησή Του μπορεῖ νά ἐρμηνευθεῖ, οὔτε ἡ ἔλευσή Του στὴ γῆ ἐπιδέχεται προσπάθεια κατανοήσεως. Ἐκεῖνο λοιπὸν πού γνωρίζω εἶναι ὅτι σήμερα ἡ Παρθένο γέννησε τὸν Κύριο, τὸν Ὅποιο πιστεύω ὅτι ὁ Θεός γέννησε προαιωνίως. Καὶ τὸν τρόπο τῆς γεννήσεως ἔμαθα νά σέβομαι σιωπηρά, καὶ διδάχτηκα νά μὴν πολυσυζητῶ τὸ θέμα αὐτό. Γιατί, γιὰ τὰ θέματα πού ἀναφέρονται στοῦ Θεό, δέν πρέπει νά ἐξετάζουμε τὴ φυσική ἐξέλιξη τῶν γεγονότων, ἀλλὰ νά πιστεύουμε στὴ δύναμη τοῦ Δημιουργοῦ τους.

*(Ἰερὸς Χρυσόστομος, ΟΜΙΛΙΕΣ ΣΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.
Ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας)*

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία εὐχεται στοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστες τῆς «Φωνῆς Κυρίου» εὐλογημένο παρά τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τὸ ἔτος 2005

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 π.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>